

Camera

Diary

พักผ่อนช่อนใจ

ชนะภัย ลีมสุวรรณเกษตร

เติมพลังชีวิตด้วยธรรมชาติที่..

ดอยทูเล

“ปลายฝน ต้นหนาว” เป็นเป็นคำพูดติดปากของใครหลายคน ที่เป็นช่วงเวลาออกเดินทางล่าทะเลหมอก สัมผัสอากาศหนาวในแถบภาคเหนือของประเทศไทย สำหรับเล่มนี้ ผมจะพาทุกท่านไปสัมผัสกับทะเลหมอกและการผจญภัยอันแสนมหัศจรรย์ที่

“ดอยทูเล”

ที่อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ครับ

สำหรับการเดินทางครั้งนี้สภาพความพร้อมของร่างกายถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเดินทางระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร ต้องใช้เวลาประมาณ 6-7 ชั่วโมง ต้องขึ้นอยู่กับความฟิตของร่างกาย และสิ่งที่ห้ามลืมเลยก็คือน้ำดื่ม เพราะเราจะเสียเหงื่อเยอะมากๆ ครับ

ผมเริ่มเดินราว 9 โมงเช้า ผ่านทุ่งนาทุ่งหญ้า ไต่ระดับความชันขึ้นไปเรื่อยๆ ตามไหล่เขา ช่วงแรกๆ ทางเดินจะไม่ชันมากครับ เราเดินกันอย่างสบายๆ จนถึงประมาณเที่ยง เราพักรับประทานอาหารกันที่ลำธารกลางทางทานอาหารกลางป่า ฟังเสียงแมลง เสียงใบไม้ ต้มน้ำสะอาดๆ จากลำธาร ...

จากนั้น เราก็เริ่มเดินทางต่อเข้าหาจุดหมายปลายทางเข้าไปเรื่อยๆ แต่สวนทางกับการก้าวเท้าที่เริ่มช้าลง เพราะความชันที่เพิ่มขึ้นพร้อมกับความเหนื่อยและอ่อนล้าของร่างกาย การก้าวเท้าอย่างเป็นจังหวะสามารถช่วยให้เหนื่อยน้อยลงได้ครับ และต้องมีสติอยู่กับการก้าวให้มั่นคงที่สุด เพราะถ้าลื่นหล่นตกเขาไป อาจจะเป็นอันตรายบาดเจ็บได้

เสียงลมกับเสียงใบไม้เสียดสีกันดังจนคุ้นหูอยู่ในหุบตลอดเส้นทาง แต่เสียงแผ่วเบาของน้ำตก จะบอกเราได้ว่าปลายทางของเราอยู่ไม่ไกลแล้ว ความเหนื่อยถูกแทนที่ด้วยความตื่นเต้น เสียงน้ำดังขึ้นๆ ทุกครั้งที่ก้าวเท้าไปข้างหน้า และแล้วลำธารที่ใสสะอาดก็เผยให้เห็นอยู่ตรงหน้า ผมไม่รีรอที่จะปลดสัมภาระ ล้างหน้า ต้มน้ำที่เย็นจับใจ หลับตาและสูดลมหายใจเข้าจนเต็มปอด ในที่สุดเราก็ถึงจุดกางเต็นท์แล้วครับ

ผมนั่งพักมองไปรอบๆ ให้ความเหนื่อยอยู่ชั้กพัก แต่ภารกิจยังไม่จบเท่านี้ครับ เป้าหมายต่อไปก็คือชมพระอาทิตย์ตกดิน เราต้องเดินขึ้นไปอีกราว 15 นาที (จิบจ้อยมาก) ก็จะเจอจุดชมพระอาทิตย์ตกดิน จากมุมที่ยืน เราจะได้เห็นเนินทุ่งหญ้าที่เปลี่ยนเป็นสีทองเพราะแดดยามเย็น เห็นภูเขาสลับซับซ้อนสุดลูกหูลูกตา ทำเอาความเหนื่อยล้าจากการเดินขึ้นมหายเป็นปลิดทิ้งครับ และเมื่อตะวันลับขอบฟ้า หมู่ดาวนับล้านๆ ดวงก็ทำหน้าที่เปล่งแสงระยิบระยับ ผมเลือกเดินทางมาในคืนเดือนมืดครับ เพราะเป็นช่วงที่เห็นดวงดาวชัดที่สุด

เสียงนาฬิกาปลุกตอนตี 5 ดังขึ้น ผมไม่รีรอที่จะลุกขึ้นล้างหน้าแปรงฟัน เพื่อจะพาร่างกายขึ้นไปดูพระอาทิตย์ขึ้น ซึ่งต้องใช้เวลาเดินทางต่อไปอีกประมาณ 45 นาที การเดินทางในตอนเช้ามืดค่อนข้างอันตราย เพราะน้ำค้างกับหญ้าและความมืด จะทำให้เราลื่นเอาง่ายๆ ครับ ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ ท้องฟ้าเริ่มเปลี่ยนเป็นสีทองของเช้าวันใหม่ ทะเลหมอกสีขาวฟูฟ่อง

โอบล้อมภูเขา ลมเย็นๆ ปะทะใบหน้าแห้งๆ ของผม เสียงซัดเตอร์เริ่มดังขึ้นอย่างต่อเนื่องจากกล้องถ่ายภาพและโทรศัพท์มือถือ พระอาทิตย์ยังคงขึ้นปกติเหมือนทุกๆ วัน แต่สำหรับวันนี้ผมคิดว่ามันขึ้นไวกว่าปกติมากครับ เพราะอย่างที่เค้าวากันว่า ช่วงเวลาแห่งความสุขมักจะผ่านไปไวเสมอ พอรู้ตัวอีกทีก็เริ่มสายแล้วครับ ผมค่อยๆ บอกลาทะเลหมอกและดอกหญ้า เพื่อเดินทางกลับไปเก็บสัมภาระและเดินทางกลับ

สำหรับคนที่ต้องการใกล้ชิดธรรมชาติอย่างแท้จริง ที่ “ดอยทูล” แห่งนี้ นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่ท่านจะได้ใกล้ชิดธรรมชาติอย่างแท้จริง ได้สัมผัสกับอากาศที่บริสุทธิ์ น้ำที่ใสสะอาด และต้นไม้ที่อุดมสมบูรณ์

สำหรับท่านที่ยังมีแรง ผมขอแนะนำให้มาลองสัมผัสกับธรรมชาติ การเดินป่า การผจญภัย ในแบบ “ดอยทูล” สักครั้งหนึ่งครับ